

عنوان مقاله:

مطالعه تغییر اقلیم و اثرات آن بر گردشگری آب و هوایی شهر شیراز براساس مطالعه تطبیقی دوشاخص TCI و ET

محل انتشار:

همایش ملی تغییرات اقلیم و مهندسی توسعه پایدار کشاورزی و منابع طبیعی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

اصغر مولایی - دانشجوی کارشناسی ارشد آب و هواشناسی کاربردی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

فرامرز خوش اخلاق - استادیار آب و هواشناسی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

محمدامین حیدری - دانشجوی دکتری آب و هواشناسی، دانشکده جغرافیا، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

امروزه گردشگری صنعتی پردآمد و کم هزینه محسوب می شود. بسیاری از گردشگران به منظور تفریح و استفاده از آب و هوای مناسب به مناطق مختلف سفر می کنند، و از طرفی در دهه های اخیر در شهرهای گردشگر پذیر ایران (مانند شهرشیراز) تغییرات آب و هوایی رخ داده است که این پژوهش به منظور ارزیابی این تغییرات و اثرات آن بر آسایش اقلیمی این شهر از دو شاخص TCI و ET به صورت تطبیقی استفاده شده است. به منظور دستیابی به این هدف داده های ایستگاه شیراز از سال 1951-2005 را به دو دوره 1951-1980 و 1981-2005 تقسیم و سپس میزان آسایش اقلیمی برای هر دوره را به دست آورده و در نهایت با روند تغییرات پارامترهای (میانگین ماکزیمم ماهانه دمای روزانه، میانگین دمای روزانه، ح دافل رطوبت نسبی روزانه، میانگین رطوبت نسبی روزانه، بارش، مجموع ساعات آفتابی و میانگین سرعت باد) را با استفاده از رابطه خودهمبستگی پیرسون تغییرات را مورد مطالعه قرار داده تا بتوان ضمن مطالعه چگونگی تغییرات، مدل مناسب برای تغییرات اقلیم آسایش شهر شیراز را معرفی کرد. بر این اساس نتایج نشان داد که مدل دمای مؤثر ET بیشترین همخوانی را تغییرات پارامترها داشته و مدل TCI تنها برای فصول سرد سرد مناسب می باشد.

کلمات کلیدی:

اقلیم آسایش، تغییر اقلیم، دمای مؤثر ET، TCI، گردشگری شهر شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/282294>

